

8 februari 2014: ilja

Deze keer is het ontbijt heel speciaal. Om verschillende redenen. De belangrijkste is dat we het deze keer nuttigen met 8 vrienden erbij. Het is in de ochtend al 1 groot kippenhok en iedereen is ook wakker. Deze keer zijn het niet de russen en de chinezen die de ontbijtzaal onveilig maken, nee het zijn de Nederlanders. He, die gezelligheid hebben we toch wel gemist. En wat eet je dan voor het ontbijt? Niet al die lekkere dingen die er uitgestald zijn hoor! Je eet een broodje kaas en een broodje worst, meegebracht door die lieve vrienden. Er wordt met een schuin oog gekeken naar ons beleg maar daar storen we ons niet aan. Om 09.00 uur gaan we even langs Greenwood om onze papieren op te halen en nog een en ander te regelen. Met een half uurtje staan we weer buitenen [om 10 uur](#) komt het busje ons ophalen. Er wordt nog even gepind, water gehaald en dan stappen we in. We zijn niet alleen met onze groep.... Er zitten nog een aantal Nederlanders bij. Maar dat vergroot alleen maar de gezelligheid. Er wordt volop gekletst, we hebben tenslotte 5 maanden in te halen en de tijd totaan de pier vliegt om. Onze gids heeft de toepasselijke naam Green gekregen en gooit er bij tijd en wijlen een zoi nederlandse woorden door. Zewerkt inmiddels al 4 jaar voor Greenwood en heeft het blijkbaar wel naar haar zin. We stappen op de boottaxi om naar de eindhalte te varen. We zitten verspreid door de boot. Richard raakt aan de praat met een Thaise electricien over de mooie warboel van draden. Jolanda wordt aangezien als mijn zus. Dan komen we aan bij de eindhalte. We gaan even over de markt lopen, het is leuk om de indrukken van de anderen te zien. We lijken wel een stel jappen met al die camera's. Na een uurtje struinen op de markt stappen we in een grote longtailboat waarna we een stuk varen over de Chao Praya rivier en dan een stuk de Khlongs in. Deze toer hebben we al een paar keer gedaan en het is verassend om te zien dat het leven langs de kanalen steeds beter wordt. Geen verrotte houten hutjes meer maar grotendeels mooie stenen huizen met steigers. Wel zien we gelukkig de kleine bootjes nog waar mensen met handelswaar op zitten. Dan stoppen we bij een tempel. Onze gids begint uit te leggen hoe het boedisme in elkaar steekt en kijkt daarbij steeds naar Luc. Waarschijnlijk vanwege zijn boedistische uiterlijk, maken Jolanda en ik ervan en staan Luc in de zeik te nemen, terwijl hij serieus moet blijven luisteren. Na dit uitstapje stappen we over in kleine "rocket" boten. Even later ervaren we wat ze daar mee bedoelen. Die kleine boten kunnen heeeel snel varen en lekker dat dat is. De temperatuur begint lekker op te lopen en dat windje is heerlijk. Onze gids vertelt dat ze haar zonnebril in het water heeft laten vallen, ik heb er nog 1 over en geef die aan haar. Wat mij betreft mag ze die hebben. Daarna stoppen we voor een gezamenlijke lunch, een portie nasi met kip. De gids vraagt of ik van pittig eten houd en ik zeg ja. Ik krijg dan ook rijst met een pittige portie varkensvlees. De lippen staan in brand maar het was wel lekker. We varen nog een stukje terug en gaan daarna terug naar het hotel. Iedereen is het wel een beetje zat na deze lange dag. We moeten nog even onze bagage langsbrengen bij het reisburo, kunnen nog net even douchen en moeten dan alweer klaar staan voor onze show van vanavond.

Om 18.00 uur worden we opgehaald. Net is erg druk op de weg en na een minuut of 20 komen we er ineens achter dat we de tickets voor de show vergeten zijn. Sh.t, nu moeten we helemaal terug! We zeggen het tegen de chauffeur die meteen even belt, gelukkig hebben we een reservering, waardoor we niet meer helemaal terug hoeven. Na een uurtje komen we aan bij een drukke bedoening, een groot reuzenrad met daaromheen veel eetkraampjes. We zoeken allemaal wat lekkers uit van een kipwrap, tot thaise pad thai, kokospannenkoekjes, bamboedrankjes en ondefinieerbare ballen. Heerlijk hoor zo proeven. Dan wordt het tijd voor de show. We lopen even wat rond en zien dan de entree. Samen met daniel loop ik naar de ticketverkoop. Gelukkig hoeven we alleen onze reservering via greenwood door te geven en krijgen al snel onze kaartjes. We lopen met z'n allen de zaal binnen en worden verrast door de gezelligheid. Ondanks het feit dat er 450 mensen in deze zaal kunnen is het gezellig ingericht met stoeltjes rond tafeltjes met daarop rode lampen. Iedereen wordt van een drankje voorzien en dan begint de show. Het is cabaret met alleen mannen, travestieten en omgebouwde mannen. Hoe bloter de "vrouwen" zijn hoe meer we ons verwonderen waar het zaakje is weggewerkt. Het is een mooie show van ruim een uur en leuk vermaak. Na afloop kun je nog met de "mannen" op de foto, wat natuurlijk leuk is voor onze kerels. Van dichtbij lijkt het nergens meer op en zie je echt dat het mannen zijn. Remco wordt nog even geïnterviewd na de show voor een tv zender. Moe maar voldaan gaan we weer naar ons hotel.